

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Η ΧΑΜΕΝΗ ΠΑΝΟΠΛΙΑ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

Η ΧΑΜΕΝΗ ΠΑΝΟΠΛΙΑ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Ἡ χαμένη πανοπλία

Πρώτη ἔκδοση, Ἀθήνα 2011

ISBN 978-960-353-159-3

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἐργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιχάλη 16, 106 80 Ἀθήνα, Τηλ. 210 360 55 32, Fax 210 36 37 304
e-mail: domosbooks@ath.forthnet.gr

Σ. Σ. Χαρκιαννάκης

Η ΧΑΜΕΝΗ ΠΑΝΟΠΛΙΑ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

Η ΧΑΜΕΝΗ ΠΙΑΝΟΠΛΙΑ

Μιά νύχτα πού δὲν εἶχαμε
φεγγάρι
ἦλθαν καὶ μᾶς τὴν κλέψαν
τὴν φωνή.

Νεραίδες ἦταν; Ἡ ζέστη τοῦ Γενάρη;
Ἡ πένθος ἀπὸ τὴν ἐξαντλημένη
ὑπομονή;

Sydney-Brighton Le Sands 13-1-10

Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ

Όταν οί Νεοέλληνες μάθουν ξανά
ποιές ἦταν οί «χαμάδες» τοῦ Λορεντζάτου
ἴσως κάποιοι ἀρχίσουν πάλι νὰ ψάχνουν
τὰ χνάρια τοῦ ἐνὸς Θεοῦ
μέσα στὸν ἓνα λαό Του.

Τότε ἴσως καταλλαγοῦν εὐχερέστερα
ἦτοι χωρὶς αἱματοχυσίες
καὶ μαγικούς καθαρμούς
τὰ εἶδη τῆς πανίδας μὲ τὴν ἀκόρεστη βουλιμία
ἀφήνοντας νὰ ἐπιβιώσουν
καὶ τῆς ἰσχνῆς χλωρίδας
τὰ ἐλάχιστα δείγματα.

Sydney-Brighton Le Sands 20-1-10

ΜΕΤΑΞΥ «ZENIO» ΚΑΙ «ΝΑΔΙΡ»

Εύλα ξερά και σπασμένα
είναι λιγότερο θλιβερά
ἀπὸ ἀνθρώπινα ὅστ᾽
στις ἴδιες συνθήκες.

Κι ἄς ἐνθυμούμαστε ἐναργῶς
ἀκόμη κι ἄς πιστεύουμε
κατὰ βάθος
τὸ ὄραμα Ἰεζεκιήλ τοῦ Προφήτου.

Sydney-Brighton Le Sands 23-1-10

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΛΙΓΑΡΧΕΙΑ

Δεχτήκαμε πώς οί νεκροί δέν μιλοῦν
 . ἄν καί δέν πρόλαβαν νά ποῦν
 ὅσα ἀγαπῆσαν.
Ξέρουμε πώς δέν περπατοῦν μήτε κινοῦνται
 γιατί ἀναπαύονται.

Τὸ ὅτι πάντως δέν ἀδρανοῦν
μας τὸ δηλώνει μιὰ δική τους αὔρα
περίπου σάν ἐκείνη πού σαλεύει
 τὸ πανί τῆς Σημαίας
 σὲ ὥρες ἑκτακτες!

Sydney-Brighton Le Sands 16-2-10

ΝΕΑ «ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ»

Ἐγινε ἤδη πρωὶ
κι ἔξακολουθεῖ νὰ νυστάζει.
Δὲν θέλει νὰ κοιμηθεῖ
μήτε νὰ σκέφτεται.
Προτιμᾷ νὰ διαβάσει Νηπτικούς
πέρ' ἀπὸ τίς ἀνθρώπινες ματαιότητες.
Αὐτὸ ἦταν ἄλλοτε ἡ μόνη καταφυγή
ἀλλὰ τὰ χρόνια δὲν γυρίζουν πίσω.

Τὸ «τσιμεντένιο ποτάμι»
μὲ τίς κουκαμπάρες
μοιάζει στοιχειωμένο στὴ μνήμη του
ἀκόμη καὶ στὸν ἀμφίβολο ὕπνο.
Ἀπὸ ἴδω καὶ πέρα
μόνο στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ μέρα «ὀλόκληρη»!

Sydney-Brighton Le Sands 27-2-10

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

“Όλα τὰ πρόσωπα στήν αἴθουσα σκυθρωπά
καθῶς ὑποψιάζονταν τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ θανάτου
να πλησιάζει αἰφνιδίως
καὶ κάποιοι νὰ τὸν ὑποδέχονται
μὲ προτεταμένη ἐφ’ ὄπλου λόγχη.

St Vincent's Hospital-Sydney 12-5-10

ΤΡΙΜΜΕΝΟ ΡΟΥΧΟ

Τὰ γράμματα «δὲν τὰ ἔπαιρνε» ὁ μικρὸς
στὰ πρῶτα χρόνια τοῦ Δημοτικοῦ.

Ἄργότερα τὸν πῆραν κεῖνα ἀπὸ τὸ χέρι
σὰν εἶδαν πῶς δὲν τὸ κράταγε πιὰ
ὁ σκοτωμένος πατέρας.

Τὰ γράμματα τ' ἀγάπησε ὁ μικρὸς
σὰν εἶδε τὸ Ἄλφάβητο-τριμμένο ρούχο
νὰ τοῦ σκεπάζει ἀνομολόγητες πληγές
παρ' ὅλο πὺ ποτὲ δὲν ἦταν ἄπιαστο!

Sydney-Redfern 17-7-10

«ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ ΕΧΙΔΝΩΝ»

Σκληρὸς ὁ λόγος
καὶ τὰ ὀνόματα προγεγραμμένα
ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν ἐπεικέστερο κριτὴ.

Πόσοι θὰ μέναν μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα
μπροστὰ στὴν πόρτα τὴν ἐρμητικὰ κλειστή;

Sydney-Redfern 17-7-10

ΜΕ ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΗ ΘΛΙΨΗ

Τὸ πόσο γρήγορα νυχτώνει
ὅσο κι ἂν μεγαλώνουν οἱ μέρες τὴν Ἄνοιξη
τὸ παρακολουθεῖς μὲ ἀνομολόγητη θλίψη
στοῦ λεπτοδείχτη τὰ σπασμωδικὰ ἄλματα
ποῦ δὲν προφθαίνει νὰ τὰ διαψεύσει
ἡ καμουφλαρισμένη νωχέλεια
τοῦ ὠροδείχτη.

Sydney-Redfern 18-7-10

ΤΟ ΘΕΟΡΑΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

Ἄδύνατον νὰ τὸ πλησιάσεις καὶ νὰ μὴ σταθεῖς
νὰ χαιρετήσεις τοὺς αἰῶνες
καὶ τὴ σιωπὴ
ποὺ τό ἔχτισαν κατανυκτικὰ σὰν μνημεῖο
τὸ πιὸ εὐρύχωρο δέντρο
τοῦ Centennial Park.

Ὁ κεντρικὸς κορμὸς του δὲν φαίνεται πουθενά
γιατὶ ἐδῶ ἀγνοήθηκε ἡ κατακόρυφος
πρὸς τὸν ἄδειο οὐρανὸ
ἐνῶ οἱ πελώριοι κλάδοι ἀπλώθηκαν στὴν ὀριζόντιο
στέγη μαζὶ καὶ ἀγκάλη στοὺς κάθε λογῆς ἐντευξομένους.

Sydney-Redfern 19-7-10

ΠΩΣ Ο ΕΣΧΑΤΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΩΤΟΣ

«Ἐμοὶ δὲ μεγίστη πράξις ἐστὶν ἡ ἀπραξία»

(Γρηγόριος ὁ Θεολόγος)

Δὲν εἶναι ἡ τεμπελιά πού με καθλώνει
σὰν πέτρα πού δὲν νίκησε
τὴ φυσική της ἀδράνεια.

Εἶναι ἡ ἐνδόμυχη ἀμφιβολία μου
ἂν ἡ καινούργια κίνηση διαψεύσει
ἔστω στὸ ἐλάχιστο
τις ἄμετρες ἀποτυχίες
πού προηγήθηκαν!

Sydney-Redfern 4-8-10

ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ

Μόνη θεμιτή φιλοδοξία
για τὸν ποιητὴ τὸν ἀγραυλοῦντα
ὄχι ἀπλῶς ν' ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα
προσμένοντας ὁμολογο χειροκρότημα.

Ἄν ἀξιωθεῖ νὰ σπάσει τὸν κανόνα
ἀνοίγοντας δρόμο γιὰ νέο ξέφωτο
θὰ πρέπει νὰ δοξάζει τὸ Θεό
εὐγνωμονώντας τὸν αἴτιο.

Sydney-Redfern 13-8-10

ΣΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ ΜΑΡΙΑ

Τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο
δὲν εἶναι μιὰ μονάδα
συγκρίσιμη κι ἀνταλλάξιμη
μ' ὅποιονδήποτε ἄνθρωπο.

Τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο
εἶν' ἓνας κόσμος ἄχραντος
ἔνθεος κι ἀδαπάνητος
στὴν ἀρχὴ τῆς ἡμέρας.

Τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο
εἶναι κραυγὴ ἀσίγαστη
ἀπάντηση πὺ δόθηκε
πρὶν κάποιος νὰ ρωτήσῃ.

Τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο
εἶναι ἡ τελεία
πρὶν ἀπ' τὸ θαυμαστικό!

Sydney-Redfern 25-8-10

ΑΦΕΣΗ

Σκίσε ἂν μπορεῖς τὰ σύννεφα
στῆς νύχτας τῆ φοβέρα
καὶ τὰ φτερά σου μὴ βραχοῦν
στῆς μοναξιᾶς τὸ δάκρυ
ὅσοι σὲ πετροβόλησαν
φωνάζουν ἀπὸ πέρα
συχώρηση ἐκλιπαροῦν
γιὰ νὰ κρυφτοῦν στὴν ἄκρη.

Sydney-Redfern 30-8-10

ΗΜΟΥΝ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΗΜΟΥΝ

Ἴμουν ἐκεῖ ὅταν κόβανε τὸ δέντρο
καὶ δὲν ἐτόλμησα νὰ πῶ μιὰ λέξη
λὲς καὶ ποτὲ δὲν ἀγάπησα τὸ πράσινο
μῆτε πῆρα μιὰν ἀνάσα ὀξυγόνο.

Ἐβλεπα τὸ ἠλεκτρικὸ πριόνι νὰ πετάει
τὸ ροκανίδι
σὰν νὰ ἔκανε ἐμετὸ ἀπὸ ἀηδία
κι ἐγὼ δὲν φιλοτιμῆθηκα νὰ ρωτήσω
μῆτε ποιὸς ἐπὶ τέλους θὰ δώσει λόγο
γιὰ ἓνα τέτοιο θάνατο.

Πῆραν τὰ σύνεργα καὶ φύγαν οἱ φονιάδες
χωρὶς κανέναν νὰ τοὺς ἐμποδίσει
μῆτε ἀπλῶς τὰ στοιχεῖα τοὺς νὰ πάρει
γιὰ τυχὸν καταγγελία
ἂν κάποια μέρα ἢ συνείδηση ξυπνήσει.

Sydney-Redfern 4-9-10

ΕΝ ΕΠΙΓΝΩΣΕΙ

Ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
(Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου)

Δὲν εἶναι, Κύριε, ἀνευλάβεια μεγάλη
πού δὲν ἀρκούμεστε μονάχα στὴν ἐπίσκεψή Σου
ἀλλὰ τολμοῦμε καὶ τὸν τρόπο νὰ ὀρίσουμε
πού θ' ἀκουμπήσεις τὰ σπιλωμένα ἱμάτιά μας;

Ἄν ἡ μορφή Σου δὲν μᾶς πλησιάσει
ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς
τὰ θλιβερά μας πρόσωπα θὰ λιώσουνε
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Sydney-Redfern 6-9-10

ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Τὰ πράγματα κουβαλοῦν σιωπηλὰ
τὸ δικό τους βάρος
χωρὶς νὰ ξέρουν πῶς ὁ ἄνθρωπος
μπορεῖ νὰ τοὺς δώσει
φωνὴ καὶ φτερά
ὄχι γιὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν σὰν πουλιὰ
στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα
ἀλλὰ μόνο γιὰ νὰ λουσθοῦν
περισσότερο φῶς
ν' ἀνασάνουν καθαρότερο ἀέρα.

Sydney-Redfern 13-9-10

ΥΔΑΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

(Ψαλμός 103)

Ἡ μοίρα τοῦ νεροῦ εἶναι νὰ τρέχει
καὶ τοῦ ἀνθρώπου στόχος νὰ τὸ κυνηγᾷ
ἂν ὅμως σύννεφο θελήσει νὰ βρέχει
τὰ παίζει ὅλα μονὰ-ζυγά.

Sydney-Redfern 16-9-10

Ο ΔΙΑΣΠΑΡΤΟΣ ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ

«Σὲ κάποιο μικρὸ μέτρο δόθηκε καὶ σὲ μένα
νὰ γνωρίσω τὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»

Ἄρχιμ. Σωφρόνιος Σαχάρωφ

Δὲν προλαβαίνω τὸν ρυθμὸ
στοῦ ρολογιοῦ μου τοὺς δεῖχτες
ἔχοντας συνεχῶς μπροστά μου
συμβατικές ἐκκρεμότητες
σημειωμένες μονολεκτικὰ στὸ χαρτί
μὴν ξεχασθοῦν
ἐνῶ θὰ πρέπει νὰ διεκπεραιωθοῦν
πρὶν κλείσει ἡ μέρα τὸν δικό της κύκλο.

Πότε ἐπὶ τέλους θὰ ἐξοικειωθῶ
μὲ τὸν διάσπαρτο ἑαυτό μου
ἀποκτώντας ἔστω γιὰ λίγο τὴ γαλήνη
ποὺ περιμένω μετὰ τίς ἀναταράξεις
στὰ ἀεροπορικά μου ταξίδια;

Sydney-Redfern 30-9-10

ΚΑΝΕ ΜΟΥ ΚΑΤΙ ΝΑ ΣΕ ΜΑΛΩΣΩ

Ή Γιαγιά θαύμαζε
τὴν ἀγαθὴ φύση τῆς πεντάχρονης
ποὺ συμπεριφερόταν μὲ ὠριμότητα μεγάλης
καὶ μιὰ στιγμή ἀκούστηκε νὰ λέει:
«Κάνε μου κάτι ἄτακτο νὰ σέ μαλώσω
νὰ δῶ πὼς εἶσαι ἓνα παιδί κι ἐσύ
σὰν ὅλα τ' ἄλλα τῆς ἡλικίας σου
γιατὶ φοβᾶμαι μὴ σέ ματιάσουν
τῆς γειτονιᾶς τὰ βάσκανα μάτια.

Φοβᾶμαι ἀκόμη τὶς Δασκάλες σου μὴ νομίσουν
πὼς ὑποκρίνεσαι τὴ μεγάλη
καὶ σοῦ στερήσουν τὴν τρυφερότητα
ποὺ πρέπει νὰ συνοδεύει τὰ παιδιὰ
ἀκόμη καὶ στὸ σχολεῖο.

Φοβᾶμαι τέλος τὴν ἴδια τὴ ζωὴ
μὴ σέ κουράσει πρόωρα
κι ἀρχίσεις νὰ γερνᾷς πρὶν μεγαλώσεις
ἐνῶ ἐγὼ θὰ περιμένω ὅσο θὰ ζῶ
νὰ δῶ ἢ ν' ἀκούσω
τὴν πρώτη ἔστω ζαβολιά σου!»

Sydney-Redfern 2/4-10-10

ΤΥΦΛΕΣ ΑΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Όριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσεται
(Ψαλμ. 103, 9)

Χθές εἶδα πάλι πεσμένα στὸ ἔδαφος
τὰ περισσότερα φύλλα
ποὺ μόλις πρὶν ἀπὸ λίγο ἀνάσαιναι
ἀστραφτερὰ στῶν δέντρων τὰ κλαριά.

Πῶς νὰ πιστέψω πῶς ὅλα τοῦτα
συμβαίνουν τὴν Ἄνοιξη
ποὺ ὑποτίθεται πῶς ἤρθε νὰ διώξει
τὶς βαρβαρότητες τοῦ Χειμῶνα;

Sydney-Redfern 7-10-10

ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Εἶπαν θὰ φτάσει ἓνα πρωῖ
ἐξ οὐρανῶν Ἄρχαγγελος
νὰ διώξει τὰ φαντάσματα
νὰ γαληνέψει ὁ κόσμος.

Μὰ οἱ ροῦγες ἦτανε στενές
τόσο πού δὲν χωρούσανε
φεροῦγες Ἄρχαγγέλου
κι ἔμεινε τ' ὄνειρο κρυφὸ
στὰ στήθια τῶν ἀνθρώπων.

Sydney-Redfern 27-10-10

ΣΤΟ ΕΣΧΑΤΟ ΚΡΑΣΠΕΔΟ ΤΗΣ ΑΝΥΠΑΡΞΙΑΣ

Ένα άπειροελάχιστο ζώφιο
πού ἔγινε ἀντιληπτό σάν μαύρη κουκκίδα
πάνω στὰ ἀνοιχτόχρωμα πλακάκια τοῦ μπάνιου
τυράννησε τὴ σκέψη μου ἀτέλειωτες ὥρες
καθὼς προσπαθοῦσα νὰ βρῶ λόγο ὑπάρξεως
στὸ ἔσχατο κράσπεδο τῆς ἀνυπαρξίας.

Δὲν θὰ γινόμεουν βέβαια σοφότερος
μήτε ἀσφαλῶς εὐλαβέστερος ὅταν τὸ εἶδα νὰ φεύγει
ὅμως θ' ἀντιστεκόμουν ἔστω παθητικὰ
στὴν κραυγαλέα ἀχαριστία τοῦ Ζοζέ Σαραμάγκου
πού μήτε τὸ Νόμπελ μαλάκωσε τὴν ψυχὴ του.

Μελβούρνη 27-11-10

ΑΝΟΙΞΕ ΠΑΛΙ ΤΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

Δραπέτευσαν οί λέξεις πανικόβλητες
σάν είδαν τήν ψυχή μου νά λυγίζει
καί νά στεγνώνει τò στόμα μου
μπροστά σ' ἕναν ὀρίζοντα συννεφιασμένο.

Κόντεψε νά πιστέψω πώς τò τέλος εἶχε φτάσει
χωρίς νά προλάβω ν' ἀποχαιρετίσω
κείνους πού ἀγάπησαν ἐμένα καί τούς στίχους μου.

Μά νά πού ὁ Θεός τῶν οἰκτιρμῶν
δέν θέλησε νά φύγω ὀδυρώμενος
στεναγμοῖς ἀλαλήτοις
κι ἀνοιξε πάλι τò στερέωμα νά συνεχίσω
ψάλλοντας δόξα Σοι τῶ δείξαντι τò φῶς!

Sydney-Redfern 9-12-10

ΤΟ ΝΕΥΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Ἀγάπησα τὴ μελωδία τῶν λέξεων
μὰ ποτὲ δὲν ἔμεινα μόνο στὶς λέξεις.

Ἀναζητοῦσα ὄλο καὶ πιὸ βαθύτερη μουσικὴ
ἀπὸ μιὰ Τρίτη διάσταση
καθὼς ἀνεβοκατέβαιναν τὰ φυλλοκάρδια
κι ἡ ψυχὴ ἔστηνε τὸ δικό της πανηγύρι
μόνο ἂν συναντοῦσα νεῦμα ἀπὸ τὸν οὐρανό!

Sydney-Redfern 11-12-10

ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑ ΣΟΥ

Μολύβια και χαρτιά και γομολάστιχες
τά συνέργά σου
σάν νά 'ξερες πώς θά πεθάνεις μαθητής
μὴ ἔχοντας φιλοδοξήσει πέρα ἀπὸ μαθήματα
νά προσηλώσεις τὴ ματιά σου
σέ πράγματα καὶ πρόσωπα πού ἦλθαν κι ἔφυγαν
σάν νά μὴν ἦλθαν
καὶ σάν νά μὴν ἔφυγαν...

Sydney-Redfern 13-12-10

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ἡ χαμένη πανοπλία	9
2. Ὁ Θεός καὶ ὁ λαός Του	10
3. Μεταξὺ «Ζενίθ» καὶ «ναδίρ»	11
4. Συμβιβασμὸς στὴν ὀλιγάρχεια	12
5. Νέα «τάξη πραγμάτων»	13
6. Περιμένοντας τὰ προγνωστικά	14
7. Τριμμένο ροῦχο	15
8. «Γεννήματα ἐχιδνῶν»	16
9. Μὲ ἀνομολόγητη θλίψη	17
10. Τὸ θεόρατο δέντρο	18
11. Πῶς ὁ ἔσχατος γίνεται πρῶτος	19
12. Ἡ σφαγὴ τῶν νηπιῶν	20
13. Καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν	21
14. Ἐξαντλημένα βήματα	22
15. Ὅταν τὸ μεῖζον κρίνεται ἀπ' τὸ ἔλασσον	23
16. Στὴν ἀδελφή μου Μαρία	24
17. Ἄφηση	25
18. Ἦμουν ἐκεῖ καὶ δὲν ἤμουν	26
19. Ἐν ἐπιγνώσει	27
20. Τὸ βάρος τῶν πραγμάτων	28
21. Ὑδατογραφίες	29
22. Ὁ διάσπαρτος ἐαυτός μου	30
23. Κάνε μου κάτι νὰ σὲ μαλώσω	31
24. Τυφλὲς ἀσυνέπειες	32
25. Ἀνεκπλήρωτο ὄνειρο	33
26. Στὸ ἔσχατο κράσπεδο τῆς ἀνυπαρξίας	34
27. Ἄνοιξε πάλι τὸ στερέωμα	35
28. Γεράνια καὶ βιολέτες	36
29. Τὸ νεῦμα ἀπὸ τὸν οὐρανό	37
30. Τὰ σύνεργά σου	38

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικὰ ιδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, I (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, II (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, Ἀθήνα 1991.
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Ἦγρὰ τοπία, Ἀθήνα 1994.
Fireworks and Sparrows (ἐκδ. Primavera), Sydney 1994.
Τεφρὲς ἀκτῆς, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, III (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεῖα χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὅμβρια ὕδατα, Ἀθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, Ἀθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001.
Νεροσυρμὴ, Ἀθήνα 2002.
Australian Passport (δίγλωσση ἀνθολογία), Sydney 2002.
Ἐν ὑπακοῇ πίστεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2002.

- Οί πρώτες ύλες, Ἀθήνα 2003.
Ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ, Ἀθήνα 2004.
Mother. A Moving Reflection of God, Adelaide 2005.
Σπηλαιώδη τοπία, Ἀθήνα 2005.
Σκεύη κεραμέως, Ἀθήνα 2006.
Θολὰ ποτάμια, Ἀθήνα 2007.
Ἄχρονες ὥρες, Ἀθήνα 2008.
Παίδων καὶ ἐφήβων, Ἀθήνα 2009.
Πικραμύγδαλα, Ἀθήνα 2009.
Ἐπιφωνήματα, Ἀθήνα 2010.

